ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΟΝ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΜΕΤΕΩΡΟΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΔΙΕΞΗΧΘΗ ΕΠΙ ΘΕΤΙΚΩΤΕΡΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Ἀης σελίδος)

θνικὴν Τράπεζαν ἐμπιστοσύνης; Καὶ ἂν αἱ καταθέσεις ἐκ τῆς ἀγνοίας τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς ἐντεῦθεν δυσπιστίας του ἠλαττοῦντο καὶ ἡ ὀργανικὴ τοῦ ἱδρύματος ζωτικότης ἐξησθένιζεν τί θὰ προέκυπτεν; Θὰ προέκυπτεν ὅτι ἡ Τράπεζα αὕτη θὰ ἀπέκτα καὶ πάλιν τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὴ ἐπικαταλλαγὴν τῶν καλυμμάτων θὰ ἐστερεῖτο ὅμως ἐπαρκῶν μέσων ὅπως θεραπεύῃ τὰς πολλαπλᾶς τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας ἀνάγκας μεθ' ὅσης εὐθύτητος καὶ ἀνιδιοτελείας θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὁ γνώριμος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὀργανισμός.

Η ΑΞΙΩΣΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Ἐκ τῆς αὐτῆς πλημμελοῦς βάσεως ἀπορρέει καὶ ἡ σκέψις ὅτι ἡ προσγενομένη καθ' ὑμᾶς ζημία τῶν 1200 ἑκατομμυρίων θὰ ἀπετρέπετο καὶ πάλιν βραδύτερον «ἤρκει εὐθὺς ὡς προεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ ἀξίωσις ὅπως καταβληθῇ εἰς αὐτὴν ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου νὰ δηλωθῇ ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς Νέας Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ δοθοῦν πᾶσαι εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοῦ κατόχου ἑκάστης μετοχῆς τῆς Ἐθνικῆς λαμβάνοντος τέσσαρας μετοχὰς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος». Τοιουτοτρόπως θὰ προελαμβάνετο καθ' ὑμᾶς πᾶσα ζημία τῶν μετόχων, θὰ ἐπορίζοντο δὲ μάλιστα αὐτοὶ καὶ «οὐσιώδη ὠφέλειαν» ἐκ τῆς ἐπὶ δεκαετίαν παρατάσεως τοῦ προνομίου καὶ οἱαδήποτε ἀξίωσίς των πρὸς ἀποζημίωσιν θὰ ἀπέβαινεν ἀστήρικτος, τὸ δὲ ἵδρυμα ἐφ' ὅσον οἱ μέτοχοι αὐτοῦ δὲν θὰ ὑφίσταντο ζημίαν τινὰ «δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀξιώσῃ καμμίαν ἀποζημίωσιν». Τίς ὅμως ὡμίλησε περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετόχων ἢ τοῦ ἱδρύματος; Ποία προεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίωσις ἀποζημιώσεως; Εἶνε ἀποζημίωσις ἡ παραμονὴ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν στοιχείων τῆς ἰδιοκτησίας της, ὧν μόνον δι' αὐθαιρεσίας ἠδύνατο νὰ ἀποξενωθῇ; Ἡ παραμέλησις τοῦ ζητήματος τῆς κυριότητος ἑπόμενον ἦτο νὰ ἀγάγῃ εἰς σύγχυσιν μεταξὺ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀναγνωρίσεως ἑνὸς νομίμου δικαιώματος καὶ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὸ προνόμιον, σύγχυσιν ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἡ προτεινομένη λύσις, κατὰ τὴν ὁποίαν καρπουμένων τῶν αὐτῶν μετόχων τὰ κέρδη τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παύει τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων ὑφιστάμενον. Ἐὰν δὲν ἐφοβούμην ὅτι καὶ ἡ ἁπλῆ συζήτησις περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μετόχων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς προσχώρησις εἰς ἀντιλήψεις διαρρήδην παρ' ἐμοῦ ἀποκρουομένας, θὰ σᾶς ἔλεγον ὅτι καὶ τοῦτο εἶνε ἀνακριβές, ὅτι δηλαδὴ ἡ εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παραχώρησις ὁλοκλήρου ἔστω τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν τῆς ἐκδοτικῆς ἰσοφαρίζει τὴν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ προνομίου ζημίαν των, καθ' ὅσον οἱ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς πρὸς ἀπόκτησιν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐκδοτικῆς θὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας, ὡς ἐξυπηρέτησιν δὲ τοῦ κεφαλαίου τούτου καὶ οὐχὶ τοῦ παλαιοῦ θὰ διετίθεντο τὰ κέρδη τῆς Ἐκδοτικῆς μὴ δυνάμενα ὡς γνωστὸν νὰ ὑπερβοῦν ἐν ἀρχῇ τοὐλάχιστον τὰ 8 ο)ο ἐτησίως. Ἀποζημίωσις θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ μόνον ἡ δωρεὰν καὶ οὐχὶ ἐπὶ τιμήματι παραχώρησις τῶν μετοχῶν, ἀλλὰ τότε θὰ προέβαλλε τὸ ἀγωνιῶδες ζήτημα τίς θὰ εἶνε ὁ χορηγὸς τῶν 400 ἑκατομμυρίων; Ἡ Ἐθνικὴ μήπως Τράπεζα; Θὰ ἦτο παράδοξον ἀπογυμνουμένη περιουσίας 1200 ἑκατομμυρίων νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ ἐπιπροσθέτως 400 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὅπως ἐπὶ τῶν συντριμμάτων της στερεωθῇ ἡ ἀναθεώρησις. Μήπως τὸ Κράτος; Ἀλλ' ἡ προσωπικὴ αὕτη χορήγησις θὰ ἀπετέλει ὀδυνηρὰν καὶ ματαίαν τοῦ λαοῦ θυσίαν μηδόλως συμβάλλουσαν ὡς θὰ καταδείξω προχωρῶν εἰς διάφορον τῆς γενομένης διάθεσιν τῶν καλυμμάτων. Ὅτι ἡ δι' ἀγορᾶς ἀπόκτησις τῶν μετοχῶν τῆς Ἐκδοτικῆς δὲν ἀποτελεῖ ἀποζημίωσιν διὰ τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς ἀπολαύοντας ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τόκον μόνον 8 ο)ο δυνάμενον νὰ αὐξηθῇ μετὰ χρόνον μέχρι 12 ο)ο καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν, μετὰ 33 δηλαδὴ ἔτη, μίαν πρὶμ 2500 δραχμῶν ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὅταν εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἐκδοτικῆς τὸ συνταχθὲν παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀνεγράφετο μέρισμα 6 μέχρι 10 ο)ο πάντες ἐθεώρησαν ὅτι ἐν ἐποχῇ ὑψηλοῦ τόκου ἡ ὑπὸ τοιούτους ὅρους τοποθέτησις εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐκδοτικῆς καθίστατο οὐχὶ ἁπλῶς προβληματικὴ ἀλλ' ἀδύνατος, οὕτω δὲ ηὔξησε τὸ ποσοστὸν τῆς 6 μέχρι 12 ο)ο εἰς τὸ σύνηθες τουτέστιν, μικρὸν δὲ μᾶλλον, ἐνοίκιον τοῦ χρήματος, ἡ ἀπόληψις τοῦ ὁποίου δὲν ἐνέχει οὐδὲ κατὰ πολλοστημόριον τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὸ προνόμιον. Θὰ ἔλεγον ἀκόμη ὅτι εἶνε [illegible] τὸ γραφόμενον ὅτι δὲν προετάθη εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ ἐν ὅλῳ διάθεσις τῶν μετοχῶν τῆς Ἐκδοτικῆς εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς. Ἡ πρότασις ὄχι βεβαίως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὑμῶν, ἔγινε, ἀπεκρούσθη ὅμως ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς στερρῶς ἐχομένης τῆς ἰδέας τῆς πλήρους τῆς Ἐκδοτικῆς ἀνεξαρτησίας οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ ἄλλων τραπεζῶν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παγίων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον συγκροτημάτων μετόχων ὡς εἶνε τὰ καθιδρύματα τὰ κατὰ τὸ πλεῖστον κάτοχα τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς ζηλοτύπως φυλασσομένων ἐν τῆς χρηματοκρατίας των. Δι' ὃ καὶ μετὰ βίας συγκατένευσεν εἰς τὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον διάθεσιν τοῦ ἡμίσεος μόνον τοῦ μετοχικοῦ τῆς Ἐκδοτικῆς κεφαλαίου.

Τὴν λύσιν διὰ τῆς διαθέσεως τῶν μετοχῶν τῆς Ἐκδοτικῆς δὲν θεωρεῖτε καὶ ἤδη ἀνεφάρμοστον. Καὶ ὄντως ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως κωλύματα δὲν ὑπάρχουν καὶ ἂν ὑπάρχων εὐκόλως δύνανται νὰ παρακαμφθοῦν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πειθομένη ἐνδεχομένως περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς χρησιμότητος τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συμφωνιῶν προφανῶς θὰ ἀπεδέχετο ταύτην ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὸ Κράτος πρὸς ταχυτέραν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν, ὑπὲρ ἧς καὶ μόνον ἐνδιαφέρεται. Ὅ,τι ἀμφισβητῶ εἶνε ἡ χρησιμότης τῆς ἀναθεωρήσεως ἢ τὸ ἀβλαβὲς αὐτῆς ἢ πρὸς μείζονα ἀκριβολογίαν εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἀντὶ τῶν καταλογιζομένων φανταστικῶν ζημιῶν εἰς τὸν γενόμενον διακανονισμὸν θὰ ἔχωμεν ἐκ τῆς προτεινομένης ἀναθεωρήσεως ἁπαξ πλέον καὶ ὄντως κολοσσιαίας ζημίας. Ἀπαριθμεῖτε ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐκ τοῦ σχεδίου ἡμῶν προκυψάσας κατὰ τὴν γνώμην ὑμῶν ζημίας. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε μίαν πρὸς μίαν καὶ ἐγὼ νὰ τὰς ἐξετάσω διὰ νὰ ἀποδείξω τὸ ἀνυπόστατον αὐτῶν.

Η ΖΗΜΙΑ ΤΩΝ 1200 ΕΚΑΤΟΜΜ.

»Πρώτη καθ' ὑμᾶς ζημία εἶνε τὰ 1200 ἑκατομμύρια δραχμῶν τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ πληρώσωμεν ἐντὸς μιᾶς δωδεκαετίας διὰ τὴν λεγομένην ἀξίαν τῶν καλυμμάτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, πρὸς ἀπόσβεσιν τουτέστι χρεῶν τὰ ὁποῖα ἠδυνάμεθα διὰ τῆς ἐκ τῶν καλυμμάτων ἐπικαταλλαγῆς νὰ ἀποσβέσωμεν. Ὡς ἐπῳδὸς εἰς πᾶσαν τῆς ἐπιστολῆς σας περίοδον ἐπαναλαμβάνεται ὁ σαγηνευτικὸς μῦθος τῶν 1200 ἑκατομμυρίων ὅπως ἀπὸ πολλοῦ πτερυγίζει οὗτος εἰς τὰ χείλη τῶν ἐχθρῶν μου ἐπιδεικνυόμενος εἰς τὸ πλῆθος ὡς πανάκεια οἱονεὶ τῶν οἰκονομικῶν του δεινῶν. Εἶμαι ὑπόχρεως ἔναντι ὑμῶν παρὰ πᾶσαν πικρίαν νὰ μὴ ἐξέλθω τῶν ὁρίων αὐστηρᾶς παθητικῆς ἀμύνης. Πιστεύω ὅτι τὸ ἀπατηλὸν δέλεαρ τῆς ἀκόπου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προσκτήσεως ποσῶν αὐτόχρημα μυθικῶν σᾶς ὡδήγησε εἰς πλάνην εἰς ἣν δὲν ἀπολείπει ἡ καλὴ πίστις. Θὰ μοῦ συγχωρηθῇ ὅμως νὰ μὴ ἀποκρύψω ὅλην μου τὴν ἔκπληξιν διὰ τὸν πάταγον ἐφόσον ἀπεριφράστως παρ' ὑμῶν ὁμολογεῖται ὅτι δὲν ἔχετε μορφώσει ἰδίαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος «εἰς ποῖον τὰ καλύμματα — τὰ 1200 δηλαδὴ ἑκατομμύρια — ἀνήκουν». Διὰ τοὺς μελετήσαντας τὸ ζήτημα ὡς ἤδη ἐλέχθη τὰ 1200 ἑκατομμύρια τῶν καλυμμάτων εἶνε περιουσία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τούτου δὲ δοθέντος οὐδεμία ἐπίπονος κατάστρωσις σχεδίων ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μεταμορφώσῃ τὴν περιέλευσιν τῆς περιουσίας ταύτης, εἰς τὸν νόμιμον της κύριον εἰς ζημίαν τοῦ Κράτους, ὑποχρεουμένου εἰς ἐτησίαν καταβολὴν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν οὐχὶ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν καλυμμάτων ἀλλὰ πρὸς χρεωλυτικὴν ἐντὸς 18 περίπου ἐτῶν ἀπόσβεσιν ἀναμφισβητήτων χρεῶν του.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΡΔΗ

»Δευτέρα καθ' ὑμᾶς ζημία προέκυψεν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι διὰ τῆς ὁρισθείσης συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν θὰ πορίζεται τοῦ λοιποῦ τὸ Δημόσιον ὅσην μέχρι τοῦδε πρόσοδον ἀνελθοῦσαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς 40 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως. Ὄντως ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ πρότερον ἰσχῦον σύστημα ἤρχιζε μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὑπὲρ τῶν μετόχων ἐτησίου μερίσματος 300 δραχμῶν ἤτοι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐτησίων κερδῶν 16 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἤτοι δὲ θὰ ἀρχίζῃ ὡς πρὸς τὴν Ἐκδοτικὴν μὲ τὰ καταβολὴν 3 ο)ο εἰς τοὺς μετόχους της ἤτοι μετ' ἔκπτωσιν ἐκ τῶν κερδῶν 32 ἑκατομμυρίων ἐτησίως. Ἐνῷ ὅμως οὕτως ηὔξησε τὸ ὅριον τῆς ἐκπτώσεως, παραλλήλως ηὔξησε καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς καθόσον τὸ Δημόσιον πρότερον μὲν εἶχεν μερίδα 50 μόνον τοῖς ο)ο ἐπὶ τῶν ἐν γένει κερδῶν νῦν δὲ συμμετέχει εἰς ταῦτα τὸ ὀλιγώτερον κατὰ τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν ἤτοι κατὰ 75 ο)ο. Καθ' ὑπολογισμοὺς μετριωτάτους ἐκ τῆς Ἐκδοτικῆς μόνον Τραπέζης τὸ Κράτος θὰ ἀποκομίζῃ 84 τοὐλάχιστον ἑκατομμύρια ἐτησίως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, καὶ ἔτι περισσότερα προϊόντος τοῦ χρόνου πέραν δὲ τοῦ 12 ο)ο τὰ κέρδη περιέρχονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς αὐτό. Τὸ σύστημα ὅθεν μετεβλήθη ἄρδην καὶ τὸ δημόσιον ἤδη ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ εἰς 75 ο)ο μετὰ πληρωμὴν 12 ο)ο εἰς τοὺς μετόχους καρποῦται αὐτὸ καὶ μόνον ἐξ ὁλοκλήρου τὰ τεράστια κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κέρδη τῆς Ἐκδοτικῆς ἐπιχειρήσεως, ἔναντι δραχμῶν 50 καὶ ὄχι 40 ἑκατομμυρίων ἀντιπροσωπευόντων τὸ ἀνώτατον ὅριον εἰς ὃ ἔφθασεν τὸ μεριδιόν του κατὰ τὸ 1927. Τὸ Δημόσιον ἐν ἄλλοις λόγοις θὰ καρποῦται ἐκ μόνης τῆς Ἐκδοτικῆς ἐτησίως 25 κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἑκατομμύρια ἐπὶ πλέον τῶν ὅσων ἤδη λαμβάνει, ἐπέκεινα δὲ τῆς προσθέτου ταύτης προσόδου θὰ ἔχῃ συμμετοχὴν κατὰ τὸ 1)4 καὶ εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἐθνικῆς — μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ σημερινοῦ περίπου ἐτησίου μερίσματος ὡς καὶ συμμετοχὴν ἐπὶ παντὸς νέου ἀποθεματικοῦ αὐτῆς. Ἡ παρατήρησις ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἀποσπάσεως τῆς κτηματικῆς πίστεως καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὅλως ἀπίθανος καθίσταται ἡ διανομὴ ἀνωτέρου μερίσματος ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς φανερώνει μετὰ ποίας ἀκριβοῦς σταθμίσεως ἐγένετο ἡ διαρρύθμισις, ἧς ἐπιζητεῖται ἡ ἀνατροπή, καὶ πῶς ἐκ τῆς κατανομῆς τῶν στοιχείων οὐ μόνον δὲν προσεπορίσθη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τὰ θρυλληθέντα ἀθέμιτα ὠφέλη ἀλλὰ τοὐναντίον κατεδικάσθη εἰς μαρασμώδη ἐπὶ μακρὸν στασιμότητα μὴ ἐπιτρέπουσαν βασίμους ἐλπίδας προσεχοῦς αὐξήσεως τοῦ μερίσματος. Παρὰ ταῦτα ἐν τούτοις οὐδεὶς δύναται νὰ προεξοφλήσῃ τελείως τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν. Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον τὸ 1921 ἐκρίνετο πιθανὴ ἡ αὔξησις τοῦ μερίσματός της πέραν τῶν 500 δραχμῶν ἐτησίως. Ἔφθασεν ἐν τούτοις τὰς 2000 δραχμὰς σήμερον. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπὸ τὴν νέαν της μορφὴν ἡ Ἐθνικὴ θέλει ἐπιδιώξῃ δραστηρίως τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κερδοφόρων της ἐργασιῶν καὶ θὰ ἐγκαταστήσῃ κατ' ἀνάγκην ἧττον δαπανηρὰν διοίκησιν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ οὐδαμῶς ἀπρόοπτος ἡ ἐν τῷ ἀπωτέρῳ ἔστω μέλλοντι ἐπαύξησις τῶν κερδῶν της, ἧς ἐν γενναίῳ μέτρῳ θέλει ἐπωφεληθῇ καὶ τὸ Κράτος. Εἶνε ταῦτα τόσοῦτον πρόδηλα ὥστε νὰ προκαλῇ εὔλογον ἀπορίαν ἡ προσπάθεια ὅπως οὐσιώδης ἐκ τῆς διαρρυθμίσεως ὠφέλεια τοῦ Κράτους μεταμορφωθῇ καὶ αὐτὴ εἰς ζημίαν.

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

»Ὡς τρίτη ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ζημία ἀναγράφεται ἡ ἐκ τῆς μετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ἥμισυ τῶν μετὰ τὸ 1923 σχηματισθέντων εἰδικῶν ἀποθεματικῶν κατὰ 75 μόνον ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐνῷ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἡ ἀξία τοῦ ἀναλογοῦντος ἡμίσεος θὰ ἀπεδεικνύετο καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις πολλαπλασία τῆς σημερινῆς. Καίτοι ἀδυνατῶ νὰ συλλάβω ἐπακριβῶς τὸ νόημα τῆς παρατηρήσεως ταύτης δὲν γνωρίζω δὲ ποῖαι εἶνε αἱ ἐνδείξεις ἃς ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν δὲν παραλείπω ἀπὸ τοῦ νὰ σημειώσω ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1927 ἀνῆλθεν δὲ εἰς 150 ἑκατομμύρια δραχμὰς ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ περιῆλθεν εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι τὸ εἰδικὸν ἀποθεματικὸν παρήχθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 καὶ ἐντεῦθεν εἰς περίοδον μεγάλης τῆς δραχμῆς ὑποτιμήσεως ἐχρησιμοποιήθη δὲ εἰς τὰς συνήθεις τῆς Τραπέζης ἐργασίας, εἰς παροχὴν τουτέστι δανείων. Τοιουτοτρόπως ἐν προκειμένῳ δὲν συντρέχει κἂν περίπτωσις τυπικῆς ἀνατιμήσεως τῶν στοιχείων λόγῳ τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἀπαιτεῖται ἡ ἰδέα ἢ καὶ [illegible] ὑπόνοια ζημίας τοὐναντίον δὲ [illegible] ὅτι τῆς Τραπέζης μὴ ὑποχρεουμένης νὰ καταβάλῃ τὸ ποσὸν τῶν 75 ἑκατομμυρίων πρὸ τοῦ 1950, ἡ παροῦσα τοῦ χρέους της ἀξία δὲν εἶνε ἀνωτέρα τῶν 13.000.000 ἡ δὲ πέραν αὐτῶν εἴσπραξις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς καθαρὸν τοῦ Δημοσίου κέρδος. Οὐχὶ ἄσχετον πρὸς τὸ ζήτημα δέον νὰ θεωρηθῇ ἕτερον τῆς ἐπιστολῆς σας σημεῖον ἀφορῶν τὴν κατ' ἀκολουθίαν τῆς σταθεροποιήσεως τυπικὴν τῶν καλυμμάτων ἀνατίμησιν, ἐξ ἧς προκύπτει διαφορὰ 1100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ὑποστηρίζεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλει νὰ λογισθῇ ὡς ἀποθεματικὸν ἀποκτηθὲν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1923 καὶ ὑποκείμενον εἰς διανομήν, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ Δημόσιον θὰ ἀποκομίσῃ τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1921 συμμετοχὴν εἰς τὸ ἥμισυ ἤτοι 550 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἀλλ' εἶνε φανερὸν ὅτι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Νόμου τοῦ 1921 ἡ συμμετοχὴ τοῦ Κράτους ἐννοεῖται ἐπὶ ἀποθεματικῶν ἀποκτηθέντων μετὰ τὸ 1923 οὐσιαστικῶς οὐχὶ δι' ἁπλῶν λογιστικῶν τροποποιήσεων, οἷαι αἱ γενόμεναι μετὰ τὴν σταθεροποίησιν. Τὰ δὲ καλύμματα πολὺ πρὸ τοῦ 1923 ἀνῆκον εἰς τὴν Τράπεζαν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας, ἥτις δὲν ηὔξησε τὸ παράπαν διὰ τῆς ἁπλῆς λογιστικῆς ἀναγωγῆς εἰς τὴν τιμὴν τῆς σταθεροποιήσεως. Ἄλλως τε δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ἀντιθέτῳ ὅλως ἀδικαιολογήτῳ ὑποθέσει τὸ ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον μερίδιον καταβλητέον τὸ 1950 ἀντιπροσωπεύει παροῦσαν ἀξίαν 85 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου θὰ ἠδύνατο νὰ προβληθῇ δι' ἐκδίκησις τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω τῆς ὅλης ἀξίας [illegible] πρὸ τοῦ 1923 [illegible] ἡ ἐπαύξησις μὴ παρέχουσα [illegible] εἰς νομίμους ἀξιώσεις.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΖΗΜΙΑ

»Τετάρτη καὶ τελευταία καθ' ὑμᾶς ζημία ἐπεγένετο ὡς ἐκ τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Κράτους συμβατικῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὅπως τὰς καταθέσεις των ἐνεργοῦν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ὑποχρεώσεως δι' ἧς ἐστερήθη τὸ Δημόσιο τοῦ μέσου τῆς ἀσκήσεως νομίμου ἐπὶ τῆς Τραπέζης πιέσεως διὰ τὴν προσήκουσαν ρύθμισιν τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ αὐτῶν ζητημάτων. Δὲν εἶνε ἄγνωστοι οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύσαντες τὴν διάταξιν ταύτην, ἐτέθη αὕτη εἰς τὴν σύμβασιν τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης διότι ἦτο ἀδύνατον ἡ μεταφορὰ τῶν καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ὡς γνωστὸν δὲν δέχεται ἐντόκους καταθέσεις, τὸ δὲ ἐκ προνοίας ὑπὲρ αὐτῶν τούτων τῶν κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, ἅτινα ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐξ ἐπιδράσεων ἠδύναντο νὰ παρασυρθοῦν εἰς καταστροφὰς διὰ τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων των εἰς ἐπισφαλεῖς τραπεζιτικοὺς ὀργανισμούς. Παραδείγματα ὁμοίων διαθέσεων δὲν λείπουν εἰς τὰς διαθέσεις δὲ καὶ τὰς κατασχέσεις ταύτας ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ ἀνυπέρβλητον φραγμόν, ἐνισχύουσα ταὐτοχρόνως κατὰ τὴν δύσκολον μετὰ τὸν χωρισμὸν περίοδον τῆς δοκιμασίας τὸ κῦρος καὶ τὴν δύναμιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κῦρος καὶ δύναμιν ἀπαραίτητον διὰ νὰ εἶνε εἰς θέσιν αὕτη νὰ συνεχίσῃ ἄνευ χαλαρώσεως τὰς ὑπηρεσίας της καὶ νὰ μὴ διακόψῃ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, τῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῆς ἐθνικῆς ἐν γένει παραγωγῆς χορηγήσεις της. Ἡ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόκου, κατὰ τὸ 1)4 μικροτέρου τοῦ συνήθους τραπεζιτικὸν κέρδος εἶναι ἐλάχιστον. Δέον νὰ προστεθῇ ὅτι μέγιστον μέρος τῶν ἐν λόγῳ καταθέσεων καὶ ἄνευ τῆς συμβατικῆς ὑποχρεώσεως θὰ ἀπέμεινεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ὅτι αἱ συναλλαγαὶ μετὰ τῶν νομικῶν προσώπων συνεπάγονται, ὅλως ἐξαιρετικὴν δι' αὐτὴν ἀπασχόλησιν καὶ ἐργασίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει βέβαιον εἶναι ὅτι οὐ μόνον τὸ Κράτος δὲν ὑπέστη ἐκ τοῦ μέτρου ζημίαν καὶ ἠσφαλίσθη ὁριστικῶς ἡ θέσις τῶν κοινωφελῶν ἱδρυμάτων ὑψίστης σπουδαιότητος, ἀλλ' ἐπίσης ὅτι ἐξησφαλίσθησαν δι' αὐτοῦ κολοσσιαῖαι ἀπὸ μέρους τῆς Τραπέζης χορηγήσεις, δι' οὓς ἀνωτέρω ἀνέφερα γενικοὺς σκοπούς.

ΟΥΔΕ Η ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΖΗΜΙΑ

»Δὲν ἔχω, φρονῶ ἀνάγκην νὰ εἴπω ὅτι ἐν ἀπὸ ὅσα ἐξέθεσα συνάγεται συμπέρασμα, τὸ συμπέρασμα, ὅτι παρὰ τὸν δημιουργηθέντα θόρυβον οὐδεμία, οὔτε μεγάλη, οὔτε μικρά, οὐδὲ δὲ καὶ ἐλαχίστη προσεγένετο ζημία εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ὅτι τοὐναντίον ἐξησφαλίσθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ δι' αὐτῶν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συμφωνιῶν ὠφελήματα ἀσυγκρίτως ὑπέρτερα τῶν νομίμων μας διεκδικήσεων.

»Θὰ ἐξετάσω ἤδη κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατὸν ἄλλως πως, διὰ συνδυασμοῦ, ὅστις μ' ἐδιέφυγε νὰ πορισθῇ τὸ Δημόσιον καὶ περαιτέρω ὀφέλη, ἅτινα ὑπόσχεται τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ἀναπτυσσόμενον σχέδιον. Ποία εἶνε ἡ βάσις τοῦ σχεδίου τούτου. Βάσις του εἶνε ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἱκανοποιουμένων κατά τινα τρόπον τῶν μετόχων της οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀξίωσιν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καλυμμάτων καίτοι ἀνηκόντων εἰς αὐτήν, — καὶ ὅτι ἐξ ἄλλου ἡ εἰς τοὺς μετόχους της παραχώρησις τοῦ συνόλου τῶν μετοχῶν τῆς Ἐκδοτικῆς ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς ἀντιστάθμισμα ἐπαρκῶς ἰσοφαρίζον πᾶσαν ζημίαν ἐκ τῆς μεταφορᾶς εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν τῶν καλυμμάτων ἅτινα ἄλλως τε δυνάμει τῶν προϋφισταμένων συμβάσεων ἔδει νὰ κρατῶνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐθνικῆς.

ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΥΣΙΝ

»Πρὸ πάσης τοῦ σχεδίου τούτου ἐπισκοπήσεως τῶν καλυμμάτων δὲν καθίστα τὴν περιουσίαν ταύτην νεκρὰν καὶ ἀπρόσοδον ἐφόσον ἡ Τράπεζα ἀκωλύτως ἐκαρποῦτο τοὺς τόκους τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἠδύνατο ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ μετατρέψῃ τὸν αὐτούσιον χρυσὸν εἰς προσοδοφόρους ἀξίας καὶ ὅτι πρὸς τούτοις ἅμα τῇ ἄρσει τοῦ προνομίου αὐτοδικαίως ἔπαυσε καὶ ἡ ἀκινητοποίησις. Δὲν πρόκειται ὅθεν περὶ διαφόρου φυλάξεως εἰς τὰ ταμεῖα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ὁδοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς διαθέσεως καὶ τῆς τύχης 1200 ὁλοκλήρων ἑκατομμυρίων.

»Τὸ σύστημα ὑμῶν βασιζόμενον ἐπὶ παραδόξου συνταυτίσεως προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δὲν ἀποτελεῖ ἀτυχῶς λύσιν. Ἡ ἀντίληψις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς ὅτι τὸ ἵδρυμα εἶνε ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων ἀδίκως ἐκίνησε τὸν χόλον σας, διότι δὲν εἶνε εἰμὴ ἐπανάληψις ἑνὸς θεμελιώδους ἀξιώματος, ὅτι τὰ νομικὰ πρόσωπα ἔχουν ἰδίαν ὑπόστασιν ἀνεξάρτητον τῶν ἀποτελούντων ταῦτα μελῶν. Καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ νομικοῦ τούτου κανόνος μᾶς τὴν δίδει ἡ περίπτωσις, τὴν ὁποίαν ἐξετάζομεν. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου σας οἱ μέτοχοι ἱκανοποιοῦνται — καὶ δὲν συμβαίνει τοῦτο ἐν προκειμένῳ — ἀλλ' ὅτι ἡ Τράπεζα, μόλις ἤδη συντηρουμένη, περιέρχεται διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν 1200 ἑκατομμυρίων, ἅτινα τῆς ἀνήκουν εἰς κατάστασιν παθητικήν. Κατὰ τί θὰ ὠφελήσῃ τὴν Τράπεζαν καὶ θὰ προλάβῃ τὴν πτῶσιν καὶ τὴν χρεωκοπίαν της τὸ γεγονός, ὅτι οἱ μέτοχοί της κρατοῦν εἰς χεῖρας των καὶ τὰς μετοχὰς τῆς Ἐκδοτικῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἐπιχειρήσεως; Ὅταν τὸ ἵδρυμα ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὄχι τὰς προσωπικὰς τῶν μετόχων του ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ ἰδίας ὑποχρεώσεις καὶ ἀνάγκας, κατὰ τί θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπάρκειάν του ὁ ἰδιαίτερος τῶν μετόχων πλουτισμός; Αἱ ἔννοιαι εἶναι σαφεῖς καὶ καμμία ἐπινόησις δὲν δύναται νὰ ἐξουδετερώσῃ τῶν ἀξιωμάτων τὴν δύναμιν.

ΘΕΤΙΚΩΤΕΡΑ Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

»Δὲν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι ἡ πολεμικὴ τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὸ λαϊκὸν κόμμα διεξήχθη ἐπὶ θετικωτέρου ἐδάφους. Διότι ἔθεσαν ὡς βάσιν τῆς πολεμικῆς του τὴν κυριότητα τῶν καλυμμάτων, ἰσχυρισθέν, ὅτι αὕτη δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Ἐθνικήν. Ὁ ἰσχυρισμὸς ἦτο ἐσφαλμένος, ἀλλ' ἡ βάσις ὀρθή, τὸ σχέδιόν σας ἀντιθέτως μένει τελείως μετέωρον. Δὲν τίθεται δι' αὐτοῦ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἡ κυριότης τῆς Ἐθνικῆς καὶ ὅμως ἀπογυμνοῦται αὕτη 1200 ἑκατομμυρίων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ζημία καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ ἱδρύματος δὲν ἔχουν σημασίαν ἐνόσῳ οἱ μέτοχοι του συμμετέχουν εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἐκδοτικῆς. Διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐτόνισα ὅτι ἓν εἶνε τὸ ζήτημα, ἡ κυριότης τῶν καλυμμάτων. Ἐὰν αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν Ἐθνικήν, δὲν δύνασθε νὰ τὴν ἀφαιρέσητε οἱονεὶ δωροδοκοῦντες τοὺς μετόχους της. Τὸ δικαίωμα της παραμένει ἄθικτον ὁσασδήποτε μετοχὰς καὶ ἂν ἀποκτήσουν οἱ μέτοχοι της. Ἐὰν δὲν τῆς ἀνήκουν κανένα δὲν ἔχουν λόγον τὰ φιλοδωρήματα πρὸς τοὺς μετόχους της. Δὲν ἐνισχύουν τὴν Τράπεζαν, δὲν ἐξυπηρετοῦν τὴν κοινωνίαν, εἶνε μία προσωπικὴ παροχὴ χαριστικὴ πρᾶξις καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐν τῇ μελέτῃ τῆς μεταρρυθμίσεως οὐκ ὀλίγον μᾶς ἀπησχόλησεν ἡ οἰκονομικὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θέσις μετὰ τὸν χωρισμόν. Ἐπεκράτει ἐν ἀρχῇ παρὰ τῷ κοινῷ ἐξ ἀδεσπότων ὁ φόβος ὅτι τὸ γεραρὸν ἵδρυμα θὰ κατέρρεεν ὑπὸ τὰ ἄστοργα ἡμῶν πλήγματα. Καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ καταρρεύσῃ ἢ θὰ ἐπιβάλλετο κατ' ἀνάγκην ἡ μεταρρύθμισις, ἢ ἂν αὕτη ἐκρίνετο ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν, θὰ ὤφειλε τὸ Κράτος διὰ λόγους σκοπιμότητος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἠθικῆς καὶ νομικῆς ὑποχρεώσεως νὰ ρυθμίσῃ τὴν κατανομὴν τῶν στοιχείων κατὰ τρόπον ἀποσοβοῦντα τόσον τὴν διάσεισιν ὅσον καὶ τὸν ἀδικαιολόγητον τοῦ ἱδρύματος πλουτισμόν. Διότι τοῦτο θὰ ὑπαγόρευεν ἀνάγκη ὑπερτέρα, νὰ μὴ στερηθῇ ἡ κοινωνία τοῦ κυριωτέρου της οἰκονομικοῦ ἐρείσματος, διότι τοῦτο ἐπέβαλε δικαία προσμέτρησις τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπότομον ἀνατροπὴν μακροχρονίου καθεστῶτος. Ἡ διευθέτησις συνετελέσθη ἐμμέσως κατὰ τρόπον διατηροῦντα μὲν τὰ ζώπυρα τοῦ ὀργανισμοῦ ἀλλὰ παροδικῶς μειοῦντα μᾶλλον τὴν δυναμικότητα αὐτοῦ. Ἅμα τῇ διευθετήσει ἤρχισεν ἐμμένως νὰ ὑποστηρίζηται, ὅτι ὁ πλουτισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ εἶνε τεράστιος μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν καλυμμάτων, ὥστε ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν της νὰ ἀνέλθῃ ἀδιάστως εἰς 120 χιλιάδας δραχμῶν.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Τὰ πράγματα διέψευσαν τὴν ὄχι ἀθῶαν ταύτην πρόρρησιν, βλέπω δὲ μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι βαθεῖαν ἔχετε ἐπίγνωσιν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ σπουδαιοτέρου τῆς χώρας πιστωτικοῦ ἱδρύματος θέσεως. Ἐπεβαρύνθη τοῦτο ἄνευ ὑποχρεώσεως διὰ πολλῶν τοῦ Κράτους δανείων, ἐπεβαρύνθη διὰ γενναίων ἐπιχορηγήσεων ὑπὲρ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, ἐπεβαρύνθη διὰ τῶν δανείων πρὸς τοὺς πρόσφυγας, ἐπεβαρύνθη διὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων, ἐπεβαρύνθη διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους εἰς τὰ κέρδη της, ἀπεστερήθη τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου ἄνευ ἀποζημιώσεως, διετήρησε κατὰ τὸ ὅλον σχεδὸν τὸ βάρος πολυσυνθέτου καὶ δαπανηρᾶς ὀργανώσεως περιττῆς ἤδη εἰς αὐτήν. Καὶ σήμερον, ὅπως μὴ μειώσῃ τὸ ἰσχνὸν τῆς μέρισμα μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δραχ. 2000 ἐτησίως θὰ ἀναγκασθῇ νὰ περικόψῃ σημαντικῶς τὸ ἐτήσιον ἀποθεματικόν της. Μία τοῦ τόκου ὑποτίμησις, οὐδόλως ἀπίθανος, μία τῶν καταθέσεων τῆς ἐλάττωσις δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ ἀκλόνητον. Καὶ τοῦτο μὲ τὴν κάρπωσιν τῶν 1200 ἑκατομμυρίων τῶν καλυμμάτων. Ἐὰν τὰ καλύμματα ἀφαιρεθοῦν ἐξ αὐτῆς ἀνατρέπονται αὐταὶ αἱ βάσεις της. Τὰ 52 ἑκατομμύρια τῶν ἐτησίων της κερδῶν μεταβάλλονται πάραυτα εἰς παθητικόν, εἰς ζημίαν. Καὶ τότε οἱ μέτοχοι ἴσως δὲν θὰ γογγύζουν χάρις εἰς τὰς παροχὰς ἀνυπάρκτους καὶ ταύτας, ἀλλ' ἡ κοινωνία θὰ περιέλθῃ εἰς ἀληθινὴν παράλυσιν στερουμένη αἴφνης τῆς οἰκονομικῆς της βάσεως. Αὗται θὰ εἶνε αἱ ἀναπόφευκτοι συνέπειαι λύσεως, ἥτις παραβλέπει τὸ πρώτιστον σημεῖον τοῦ ζητήματος, τὴν κυριότητα τῶν καλυμμάτων καὶ μεταφέρει ἀτόπως καὶ ἐπικινδύνως τὸ κέντρον τῆς μερίμνης τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ ἱδρύματος εἰς τοὺς μετόχους της.

ΟΥΤΕ ΠΕΙΣΜΑ, ΟΥΤΕ ΕΓΩΙΣΜΟΣ

»Ἐλπίζω, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι θὰ ἐννοήσητε ἤδη διατί δὲν ἀσπάζομαι τὰς ὑποδείξεις σας. Οὔτε πεῖσμα μὲ ὠθεῖ, οὔτε ἐγωϊσμός. Βαθεία τοῦ ζητήματος γνῶσις μὲ πείθει, ὅτι πᾶς ἐκβιασμὸς πρὸς ἀνωμάλους λύσεις διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους κάρπωσιν τῶν 1200 ἑκατομμυρίων θέλγει βεβαίως σήμερον, ἀλλ' ἐγκυμονεῖ θυέλλας. Ἀγογγύστως ὑφίσταμαι τὰς ὁμοβροντίας ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τῶν δισεκατομμυρίων. Ὁποῖος Πακτωλὸς χρυσοῦ ἀπεκαλύφθη αἴφνης! Γνωρίζω, ὅτι δὲν ἐθυσιάσθη καὶ εἷς τοῦ δημοσίου ὀβολὸς ἐξ αἰτίας μου, τολμῶ δὲ νὰ νομίζω, ὅτι καὶ οὐδεὶς κατὰ βάθος πιστεύει τὸ ἀντίθετον. Μοῦ εἶνε τοῦτο ἀρκετόν. Μὲ ἀνησυχεῖ ὅμως ἡ τύχη ἑνὸς ἔργου, ὅπερ θεωρῶ χρήσιμον. Θὰ ἔχετε μετ' ὀλίγον ὅλην τὴν δύναμιν ὅπως ἐπιβάλητε τὰς ἀπόψεις σας. Τὰ μέσα εἶνε πολλὰ πρὸς τοῦτο καὶ πρόχειρα. Θὰ τὸ πράξητε; Εὔχομαι εἰλικρινῶς νὰ ἀποφύγητε τὴν ὀλισθηρὰν αὐτὴν ὁδόν. Θὰ εἰσέλθητε εἰς αὐτήν; Πιστεύσατε ὅτι ὅλαι αἱ εὐχαί μου θὰ εἶνε ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας σας.

Μετ' ἀναλλοιώτου ἐκτιμήσεως καὶ τῶν φιλικωτέρων μου αἰσθημάτων

Ὑμέτερος

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
Ο "ΕΡΜΗΣ"

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ καταστατικῷ καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 21ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινὴν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας ὁδὸς Δεληγιώργη 3.

Ἡμερησία Διάταξις

1ον) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ 1927 συζήτησις καὶ ἔγκρισις αὐτοῦ.

2ον) Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.

3ον) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν διὰ τὸ ἔτος 1927 καὶ προσδιορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

4ον) Συζήτησις καὶ ἔγκρισις προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου περὶ μειώσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρείας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Καταστατικοῦ, οἱ κάτοχοι εἴκοσι πέντε (25) τοὐλάχιστον μετοχῶν, δικαιοῦνται νὰ μετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ κυριότης τῶν μετοχῶν ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιήσεως καταθέσεως ἐνταῦθα μὲν παρὰ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας ὡς καὶ τῷ ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ταῖς ἀνεγνωρισμέναις Τραπέζαις ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῶν αὐτῶν Τραπεζῶν.

Αἱ Μετοχαί, αἱ ἀποδείξεις περὶ καταθέσεως τούτων, ὡς καὶ τὰ πληρεξούσια, πρέπει νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας (5) πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1928
Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ
ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Πειραιεῖ νεοδμήτου σταθμοῦ τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καθὼς καὶ τοῦ νέου σταθμοῦ Καλλιθέας. Εἰδικὴ ἁμαξοστοιχία παρέλαβε τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὸν σταθμὸν Ὁμονοίας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅπου, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Βλάγκαλη ἐπεσκέφθησαν τὰ διαμερίσματα τοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς. Ἐκεῖ προσῆλθον καὶ πολλοὶ Πειραιῶται, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς κ. Παναγιωτόπουλον. Πρῶτον ἐπεσκέφθησαν τὸ διαμέρισμα τοῦ Ταχυδρομείου, τὸ ὁποῖον ἐνεκαινίασεν ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σ. Πάτσης ἀγοράσας τὸ πρῶτον γραμματόσημον. Κατόπιν οἱ προσκεκλημένοι ἐπεσκέφθησαν τὰς αἰθούσας τῶν ἀποσκευῶν καὶ ἐπισήμων, τὸ καφενεῖον, τὸ ἑστιατόριον, τὴν κουζίναν, τὸ κουρεῖον, τὰ ὁποῖα ἔχουν διατεθῇ διὰ τὸ Κοινὸν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν διαφόρων διαμερισμάτων τοῦ Σταθμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνεγερθῇ σύμφωνα μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς σιδηροδρομικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐψάλη ἁγιασμός, μεθ' ὃν ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ἑλληνικῶν Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων κ. Ι. Δροσόπουλος, ἐξεφώνησε λόγον, ἐξάρας τὴν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἐνέχει διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Πειραιῶς ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου κτιρίου τοῦ σταθμοῦ.

Ἀκολούθως εἰς τοὺς ἐπισκέπτας προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Μετὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς, οἱ ἐπισκέπται ἐπιβάντες τῆς εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας ἐπεσκέφθησαν τὸν σταθμὸν Καλλιθέας, ὅπου πάλιν ὁ κ. Δροσόπουλος συνεχάρη τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος κ. Χατζόπουλον εἰπὼν ὅτι ἡ διοίκησις τῶν Ἠλεκ. Σιδηροδρόμων εἶνε εὐτυχὴς διότι ἐκπληροῖ ἕνα μακροχρόνιον πόθον τοῦ προαστείου Καλλιθέας.

Εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Δροσοπούλου ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καλλιθέας κ. Χατζόπουλος, ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων Καλλιθέας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σταθμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ὡραῖον προάστειον, τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἤδη ὁλόκληρος πόλις, προσθέσας ὅτι τὸ ἔργον θὰ εἶναι πλῆρες ὅταν κατασκευασθῇ καὶ ἡ μεγάλη γέφυρα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἡ ὁποία θὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς πεζοὺς τῆς συνοικίας.

Μετὰ ταῦτα ἀφοῦ προσεφέρθησαν καὶ πάλιν ἀναψυκτικά, οἱ ἐπισκέπται ἀνεχώρησαν μὲ τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν ἑκατοντάδας χιλιάδων Ἀθηναίων καὶ Πειραιωτῶν καὶ ἀποτελοῦν σταθμὸν προόδου καὶ πολιτισμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ Β' ΠΑΝΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἄρχονται εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς αἱ ἐργασίαι τοῦ Β' Πανεπαγγελματικοῦ Συνεδρίου, διοργανουμένου ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἐπαγγελματιῶν Πειραιῶς, τῇ ἀρωγῇ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς θέματα·

Ἡμέρα πρώτη, Κυριακὴ 1 Ἰουλίου. — Χαιρετισμὸς τῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς διοργανωτικῆς τοῦ Συνεδρίου Ἐπιτροπῆς. Προσλαλιὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων, οἵτινες θὰ παρακληθῶσι νὰ τιμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συνεδρίου κατ' ἀντιπροσωπείας. Ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου.

Ἡμέρα δευτέρα, Δευτέρα 2 Ἰουλίου. — Αἴτια καὶ ἀφορμαὶ τῆς ὑφισταμένης ἐπαγγελματικῆς κρίσεως καὶ ἐξέτασις τῶν ἐνδεδειγμένων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως μέτρων. Ἐνοικιοστάσιον. α') Ἀντάλλαξιμα μουσουλμανικὰ ἀκίνητα. β') Οἰκοδομαὶ κοινῆς ὠφελείας.

Ἡμέρα τρίτη, 3 Ἰουλίου.—Φορολογικὴ νομοθεσία. Δίωξις Λαθρεμπορίου. Περιοριστικὰ τοῦ ἐμπορίου μέτρα. Διοικητικὴ ἀποκέντρωσις καὶ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις. Ἡ μελετωμένη μονοπώλησις τοῦ καπνοῦ. Συμβάσεις μετὰ ξένων Ἑταιρειῶν.

Ἡμέρα τετάρτη, 4 Ἰουλίου. — Ἡ θέσις τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως ἔναντι τοῦ Κράτους καὶ τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν τάξεων. Ἐκπροσώπησις ἐν τῇ Γερουσίᾳ τῆς ἐπαγγελματοβιομηχανικῆς τάξεως. Περιορισμὸς τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνάπτυξις τῆς στοιχειώδους δημοτικῆς καὶ πρακτικῆς τοιαύτης. Μεταρρύθμισις τῆς ἐργατικῆς καὶ Κοινωνικῆς Νομοθεσίας (χρονικὰ ὅρια ἐργασίας, Κυριακὴ ἀνάπαυσις, νυκτερινὴ ἐργασία, διατάξεις περὶ καθαριότητος, συμβούλια ἐργασίας, ἀποζημιώσεις ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, καταγγελία συμβάσεως ἐργασίας κλπ.). Ὑποβολὴ προτάσεων τοπικῶν ὀργανώσεων καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν.

Ἡμέρα πέμπτη, 5 Ἰουλίου. — Ἀναδιοργάνωσις τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως ἐπὶ νέων βάσεων διὰ μεταρρυθμίσεως τῆς σωματειακῆς νομοθεσίας καὶ τῶν Καταστατικῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ Συνομοσπονδίας. Μεταρρύθμισις τῆς ἐπιμελητηριακῆς νομοθεσίας. Χωρισμὸς τῶν ἐπαγγελματοβιοτεχνικῶν τμημάτων ἐκ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων. Περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν Συνεταιρισμῶν. Περὶ προστασίας τοῦ οἴνου. Κήρυξις τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου θὰ παρατεθῇ γεῦμα ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας Πειραιῶς.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΥΖΥΓΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ
ΜΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΥΣΑ ΤΟΝ ΦΟΙΤΗΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ ΤΗΣ

Εἰς ἓν ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Σταδίου ἐξετυλίχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα συζυγικὸν δρᾶμα μὲ ἡρωΐδα τὴν νοσοκόμον τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γεωργίαν τὸ γένος Σπηλιώτου καὶ τὸν σύζυγόν της Νικολ. Μαρκίδην φοιτητὴν τῆς ἰατρικῆς.

Τὸ δρᾶμα ἐξετυλίχθη ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις.

Ὁ Μαρκίδης ἐνυμφεύθη τὴν Γεωργίαν πρὸ τριετίας ἀφοῦ προηγουμένως συνεδέετο μετ' αὐτῆς ἐρωτικῶς ἐπὶ 5 ἔτη. Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐπῆλθε ψυχρότης μεταξὺ των ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτικῶν σχέσεων τοῦ Μαρκίδη μὲ μίαν νεάνιδα. Ἐπηκολούθησαν ἐπεισόδια μεταξὺ των ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁ Μαρκίδης τὴν σύζυγόν του. Ἐσπούδαζε τότε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ κατετάγη εἰς τὸ ναυτικὸν διὰ νὰ εὑρίσκῃ πρόφασιν νὰ διαμένῃ μακρὰν τῆς συζύγου του. Ἡ Γεωργία βαρέως φέρουσα τὴν ἐγκατάλειψιν κατελήφθη ὑπὸ ἀπελπισίας καὶ ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ρίψασα εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὴν ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου. Ἐνοσηλεύθη τότε ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰς τὴν κλινικὴν Καρυοφίλλη. Ὁ Μαρκίδης συγκινηθεὶς ἀπὸ τὸ διάβημά της αὐτὸ καὶ ἐπανῆλθεν πλησίον της διὰ νὰ τὴν ἐγκαταλείψῃ καὶ πάλιν μετά τινα χρόνον. Τοποθετηθεὶς εἰς τὸν Ναύσταθμον ἐξηκολούθει τὰς σχέσεις του μὲ τὴν ἐρωμένην του καὶ δὲν μετέβαινε καθόλου εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἡ Γεωργία ἐπεδίωξε συνάντησιν μετ' αὐτοῦ διὰ νὰ τὸν πείσῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν συζυγικὴν στέγην, ἀλλ' ὁ Μαρκίδης τὴν ἀπέφευγε. [illegible] πρό τινων ἡμερῶν τῆς ἐζήτησε διαζύγιον καὶ τῆς παρήγγειλεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἦτο διατεθειμένος νὰ συζήσῃ μαζί της.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ

Χθὲς τὴν 2 1)2 μ.μ. ἐπεσκέφθη τὴν Γεωργίαν εἰς τὴν οἰκίαν της εἷς φίλος τοῦ Μαρκίδη καὶ τῆς ἐζήτησεν νὰ τοῦ παραδώσῃ τὰ πράγματα τοῦ συζύγου της δηλώσας ὅτι εἶχε τὴν ἐντολὴν παρ' αὐτοῦ.

—Ποῦ εἶνε ἐκεῖνος; τὸν ἠρώτησεν ἡ Γεωργία.

—Περιμένει κάπου στὸ δρόμο.

Ἡ Γεωργία ἐκύτταξεν εἰς τὸν δρόμον καὶ ἀντελήφθη ἀμέσως, ὅτι ὁ ἐπισκέπτης της τὴν περιέπαιζεν. Τοῦ παρέδωσεν ἐν τούτοις μερικὰ ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ συζύγου της καὶ ὅταν ἀνεχώρησεν ὡπλίσθη μὲ ἕνα αἰχμηρὸν μαχαιρίδιον καὶ τὸν παρηκολούθησε χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῇ. Ὁ Μαρκίδης τὸν ἀνέμενεν εἰς τὸ παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Σταδίου καφενεῖον ὁ «Παρθενὼν» μόλις ὅμως ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ φίλος του εἰσῆλθεν συγχρόνως ὄπισθέν του καὶ ἡ Γεωργία.

—Γυναῖκά σου εἶναι ἡ ἐρωμένη σου τοῦ εἶπεν μόλις τὸν εἶδε. Γιατί δὲν ἔρχεσαι στὸ σπίτι;

Ὁ Μαρκίδης διὰ νὰ μὴ δημιουργήσῃ ἐπεισόδιον ἐντὸς τοῦ καφενείου ἠγέρθη καὶ ἐξῆλθε μετ' αὐτῆς εἰς τὸν δρόμον μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὴν ἀφήσῃ καὶ νὰ ἀπομακρυνθῇ.

—Θέλω νὰ σοῦ ὁμιλήσω τοῦ λέγει μόλις ἐξῆλθαν τοῦ καφενείου.

—Δὲν ἔχω καμμία σχέσι μαζί σου, τῆς ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Δὲν σὲ θέλω γιὰ γυναῖκά μου.

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Γεωργία ἐξήγαγε τὸ μαχαιρίδιον καὶ τοῦ ἐπροξένησε δι' αὐτοῦ τρία τραύματα, δύο εἰς τὴν δεξιὰν θωρακικὴν χώραν καὶ ἓν εἰς τὸν καρπὸν τῆς δεξιᾶς χειρός.

Συγχρόνως ἡ ἡρωΐς ἐδάγκασεν εἰς τὰς χεῖρας τὸν παριστάμενον φίλον τοῦ Μαρκίδη Ι. Ἀρέλλον φοιτητὴν ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ τὴν ἀναχαιτίσῃ.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗΝ

Ἡ δράστις συνελήφθη ὑπὸ ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας πόλεων μετεφέρθη δὲ ἐν ἀρχῇ μαζὺ μὲ τὸν σύζυγόν της εἰς τὴν Πολυκλινικήν. Μόλις τὴν εἶδεν εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ὁ σύζυγός της τῆς εἶπε.

—Φύγε κακοῦργη μὲ πῆρες στὸ λαιμό σου.

Ἡ Γεωργία τοῦ ἀπήντησε:

—Ξέχασες ἐκεῖνα ποὺ μοῦ ἔλεγες; Ἀλλὰ δὲν φταῖς ἐσὺ φταίω ἐγὼ ποὺ δὲν φρόντισα νὰ μάθω ποιὸς εἶσαι προτοῦ σὲ παντρευτῶ.

Ἡ δράστις ἀκολούθως μετεφέρθη εἰς τὸ Γον Τμῆμα Ἀσφαλείας βραδύτερον δὲ προσήχθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 7ου τμήματος κ. Μπουρνάζου ὁ ὁποῖος ἐπελήφθη σχετικῶν ἀνακρίσεων. Ἐξεταζομένη εἰς τὸ Γον Τμῆμα ἀσφαλείας εἶπεν, ὅτι δὲν μετανοεῖ διὰ τὴν πρᾶξιν της. Αὐτὸς δὲν εἶνε ἄνθρωπος περισσότερον. Εἶνε ἕνα τέρας. Μοῦ ἔφαγεν ὅλας τὰς οἰκονομίας μου καὶ κατόπιν μὲ ἐγκατέλειψε. Πέρυσι τὸν εἶχαν βάλει φυλακὴ στοῦ Συγγροῦ καὶ ἐγὼ ἐπλήρωσα καὶ τὸν ἔβγαλα. Διαρκῶς μοῦ ζητοῦσε χρήματα καὶ ἅμα δὲν εἶχα μοῦ ἄνοιγε τὰ μπαοῦλα καὶ τὰ ἔκανε θάλασσα.

Ἡ δράστις εἶνε ἡλικίας ἄνω τῶν 20 ἐτῶν καὶ κατάγεται ἐκ Ξυλοκάστρου. Ὁ σύζυγός της κατάγεται ἀπὸ τὴν Λογκὰν τῆς Μεσσηνίας εἶνε δὲ ἡλικίας 21 ἐτῶν. Ἐξεταζόμενος οὗτος εἶπεν ὅτι τὴν εἶχεν ἐγκαταλείψει ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ὑποφέρῃ. Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ναυτικὸν νοσοκομεῖον Πειραιῶς.

Σ. Π. ΚΩΣΤΑΚΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Συφιλιδικῶν — Δερματικῶν — Γυναικολογικῶν νοσημάτων. Δέχεται 9—12 π.μ. καὶ 6 — 7 μ. μ. Τὰς λοιπὰς ὥρας ἐπὶ συνεντεύξει.
Ἁγίου Κωνσταντίνου 10

Τὰ Ὀφθαλμικὰ θεραπεύονται ἐν τῇ νέᾳ τελείᾳ κλινικῇ
ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ
Τ. ἐφηγητοῦ. Ὀφθαλμολόγου
Ὁδὸς Μενάνδρου Ἀθῆναι, Τηλ. 131